

Jeg antager, at det ærede Medlem erindrer, at da den forrige Regering, hvoraf det ærede Medlem var Medlem, afleverede, havde Statsvirksomhederne et Underskud paa lige ved 40 Mill. Kr., og hvis hele Lønningsskontoen havde været opført, vilde Underskuddet have været oppe paa mindst 50 Mill. Kr. Nu er det ærede Medlem jo ikke ukendt med, at Statsvirksomhederne ved det sidste Regnskabs Aflæggelse viste et Overskud paa 2,7 Mill. Kr. Det er dog et Fingerpeg i Retning af, at vi nærmer os Balance. Jeg skal endvidere pege paa, at selve Driftsregnskabet viste et Overskud paa 3,4 Mill. Kr. — det er det næste Fingerpeg —, og endvidere er der, saaledes som Finanslov og Tillægsbevillingsloven foreligger, et Overskud paa 29 Mill. Kr. paa Driften. Selv om der, naar Formueparagraffen kommer med, viser sig et Underskud paa 26 Mill. Kr., og selv om dette bliver noget forhøjet ved adskillige Udgiftsposter, som nødvendigvis vil komme paa Tillægsloven, ved det ærede Medlem ogsaa, at Forholdet er det, at Regnskabet altid viser et bedre Resultat; og der er ingen Tvivl om, at dette vil ske ogsaa for indeværende Finansaar. Hvis det ærede Medlem tager alt dette i Betragtning, tror jeg dog, det vil være muligt for det ærede Medlem at skimte Balancen.

Men det ærede Medlem henstillede til mig, at jeg, naar jeg talte om Balance, ikke maatte glemme de 500—600 Mill. Kr.s Underskud, der har været i disse Aar, og det ærede Medlem bad mig anstrenge mig for yderligere at faa Tal frem. Jeg skal gerne føje det ærede Medlem heri, thi det er ikke uden Interesse at komme til Bunds i, baade hvordan der er regeret, og hvilke Vanskeligheder der har været ved at naa hen til Balance. Naar det ærede Medlem talte om 500—600 Mill. Kr., saa har jeg tidligere sagt, at de Underskud, der har været paa de 3 Finansaar, for hvilke der er aflagt Regnskab, er rundt 503—504 Mill. Kr. Underskuddene var henholdsvis 256, 187 og 60 Mill. Kr.; det giver dette Tal. Men hvis det ærede Medlem nu vil prøve at se, hvor meget mindre Skatteindtægt der er indkommet i disse Aar — dette være for øvrigt ogsaa sagt til det ærede Medlem Hr. Rode —, saa vil det ærede Medlem finde, at dersom vi i hvert af disse Aar havde haft en Skatteindtægt svarende til den, vi havde i 1919—20, saa vilde vi have faaet 509 Mill. Kr. mere ind i Skat. Hvis det ærede Medlem hertil vil lægge det Beløb, der er medgaaet i Anledning af Genforeningen, hvad enten man nu vil regne

med 200 eller 225 eller 240 Mill. Kr. — jeg tror nu nok, det ligger noget højere end 240 Millioner, men det skal slet ikke skulle os —, saa vil det ærede Medlem se, at vi kommer meget højere op, end Underskuddet var.

Man vil endvidere se, at der var et ret betydeligt Beløb, der gaar paa Sparekontoen. Saaledes ligger jo Forholdet, og jeg vil bede det ærede Medlem, naar han taler om Underskuddet, da ogsaa at regne med, hvor meget mindre Indtægt der er indkommet, thi det er jo netop der, Vanskeligheden har ligget. Det er, som jeg pegede paa, da jeg sidst havde Ordet, særlig de svigtende Indtægter, ikke mindst de svigtende Skatteindtægter, der gør, at Vanskelighederne ved at naa Balance er saa store, fordi Balancen skal lægges nede paa et langt lavere Budget, end den skulde i 1919—20, hvor man for øvrigt ikke heller havde Balance, men hvor man var nærmest ved det. I alle de 7 Aar, den forrige Regering sad, var der kun et eneste Aar, hvor der virkelig var Balance, og det var 1913—14, for hvilket Budgettet var lagt af den nuværende højtærede Finansminister. Da var der et Overskud paa 5½ Mill. Kr.; Statsvirksomhederne gav et Overskud af saadan noget som 12 Mill. Kr. Men der har ikke været Balance paa Statsregnskabet siden da. Det er jo Forholdet.

Men lad os nu kige lidt indenfor og se, hvordan der blev regeret i den Tid, den forrige Regering sad. Det kan jo ogsaa have sin Interesse, ikke mindst fordi det ærede Medlem Hr. Stauning forleden sagde her i Tinget, at den nuværende Regering var arbejderjendsk og byfjendsk. Jeg har tidligere gjort opmærksom paa, hvor meget der er ofret paa social Forsorg, og hvor meget der er ydet i Tilskud til Boligbyggeri og i Udlaansvirksomhed for at sætte Arbejder i Gang, og hvor meget Staten selv har brugt til at sætte offentlige Arbejder i Gang. Jeg forstaar derfor overhovedet ikke, hvor det ærede Medlem Hr. Stauning finder Grundlag for en saadan Kritik. Men lad os nu se, hvordan den forrige Regering anvendte Pengene. Jeg har gjort mig den Ulejlighed at sammen-tælle, hvor mange Penge der i de 7 Aar, den sad ved Styret, blev brugt under Kontoen Forsikring og Forsørgelse af ubemidlede, hvor mange Penge der blev brugt til Militærvæsenet, og hvor mange paa den Konto, der hedder Skolevæsenet, heri ikke medregnet de højere Lærestalter.

Forholdet er da det, at til social Forsorg, Forsikring og Forsørgelse af Ube-